

Západ, Polsko a Overtonovo okno

 infokurýr.cz/n/2023/01/31/zapad-polsko-a-overtonovo-okno

kurýr

31. ledna 2023

V ruské televizi byl vysílán komentář, což bude pro mnohé v Německu pravděpodobně obtížné, protože se zabývá věcmi, o kterých německé historické knihy mlčí.

Nechci příliš spoilerovat předem komentářem odvíšlaným v nedělním týdenním přehledu ruských televizních zpráv. Pouze dvě věci: Za prvé, komentář bude obtížný pro všechny, kteří se z velké části informovali v běžném proudu a v německých školních učebnicích dějepisu, protože se zabývá rolí Polska před druhou světovou válkou a zmiňuje fakta, která lze nalézt v Německé dokumentární filmy a učebnice školní historie.

Zadruhé, komentář se týká „Overtonova okna“, které asi málokdo zná. Zjednodušeně řečeno, teorie Overtonova okna říká, že politická opatření lze realizovat jen po určitou dobu, dalo by se mluvit i o časovém okně, zjednodušeně řečeno, ale záměrně jsem se v překladu držel termínu Overton window, abyste se vyhnuli ruskému komentáři překládat co nejpřesněji. Podrobnější vysvětlení teorie Overtonova okna najdete po překladu.

Začátek překladu:

Západ letí Overtonovými okny

Je pochopitelné, že Američané dali Polsku v tankovém eposu zvláštní roli. Poláci nejvíce tlačili na Scholze, aby dodal německé leopardy na Ukrajinu. Nesnažili se jen aktivní politici, ale i veteráni. Lech Walesa, bývalý polský prezident a nositel Nobelovy ceny za mír, letos v létě vyzval k rozřezání naší země a snížení počtu obyvatel Ruska na 50 milionů. (*Poznámka překladatele: Walesa skutečně učinil toto prohlášení – de facto vyzývající ke genocidě proti Rusům – v rozhovoru pro francouzskou televizi LCI na začátku července 2022.*)

V novinách Fakt tento týden vyzval Němce, aby se jednou provždy zbavili Ruska: „Musíte říct Němcům, že s Ruskem byly vždycky problémy a my Poláci to obzvlášť dobře víme, a proto v této generaci šanci se jednou provždy uklidit s Ruskem. Nebudeme mít další šanci, aby celý svět viděl nepřijatelné chování Ruska, aby svět chtěl v Rusku změnu. Budoucí generace nám neodpustí, pokud nevyužijeme Putinovy chyby. Přesvědčil bych Němce, že pokud chceme, aby naše děti v budoucnu žily v míru, musíme se očistit s Ruskem.“

Lech Walesa si z Němců, lidově řečeno, dělá srandu. Není to nic nového. Polsko se dnes chová stejně jako před druhou světovou válkou. A Walesa řekl to, co se politici u moci neodvažují říct, ale jednají podle snu o rozporcování Ruska.

Pro Varšavu je to jako posedlost, o které snil maršál Józef Piłsudski: „Uzavřená v hranicích 16. století, odříznutá od Černého moře a Baltského moře a bez půdy a nerostných zdrojů na jihu a jihovýchodě, Rusko by se snadno mohlo stát druhořadou mocností neschopnou vážně ohrozit nově získanou nezávislost Polska. Polsko by si naopak jako největší a nejsilnější z nových zemí mohlo snadno zajistit sféru vlivu sahající od Finska až po Kavkaz,“ zdůraznil. (*Poznámka d. Překlad: Piłsudski byl šéf polské vlády a de facto diktátor, který vládl Polsku od roku 1926 až do své smrti v*

roce 1935. Bohužel sny stát se velmocí polských vlád mezi světovými válkami nejsou tématem německých historických knih, protože hrají důležitou roli v prehistorii druhé světové války, která je v Německu velkou neznámou)

A byl to Piłsudski, kdo v lednu 1934 podepsal s Třetí říší pakt o neútočení, který historie nazvala „Piłsudski-Hitlerův pakt“. Polsko vynaložilo veškeré úsilí, aby se stalo spojencem nacistického Německa, a to i vojensky. Nenávist k Rusku a rusofobie zaslepily Polsko už tehdy. Po podepsání dohody s fašistickým Německem začalo Polsko vůči Evropě projevovat skutečnou aroganci. Již v létě 1934 polský ministr zahraničí Jozef Beck prohlásil: „Polsko již nemá zájem o francouzsko-polské spojení. Co se týče Ruska, nenacházím dost slov, abych popsal nenávist, kterou k ní chováme.“

A nacisté s sebou vzali i Polsko. Hitlerův nejbližší spolupracovník Hermann Göring byl mimo jiné vrchním lovcem ve Třetí říši – jeho úřad se jmenoval Reichsjägermeister. A tak zakladatel a první šéf gestapa přijel lovit do Belovezhskaja Pushcha, když to bylo ještě v polských hranicích. Tam – v Beloveschskaya Pushcha – Göring v roce 1935 laskavě vysvětlil polskému ministru zahraničí Jozefu Beckovi, že Polsko a Německo musí stát bok po boku. Bylo nutné postavit se společně proti Sovětskému svazu, a pak by Německo získalo severozápad SSSR. A co Polsko? Polsko dostane Ukrajinu. Za těchto okolností je pochopitelné, že se Polsko připojilo přímo k Německu.

„Hyena Evropy“, to řekl Churchill o Polsku. „Hyena Evropy“ je také název dokumentu ruského History Channel, který bude brzy vysílán na Rossija 1. Ale proč “hyena”? Protože se bojí otevřeného boje, ale je připravena vyrvat kořist ostatním, jako se to stalo v československé provincii Těšín poté, co zemi obsadilo Německo v důsledku nechvalně proslulých Mnichovských dohod. Hitler dovolil „hyeně Evropy“ také ukousnout kousek. V té době polské jednotky vpochodovaly do Těšínska. Ale samozřejmě nejdůležitějším snem bylo stále Rusko. *(Poznámka d. Překlad: V německých historických*

knihách a dokumentech se to tají, ale je to pravda: Po Mnichovské dohodě Hitler dovolil Polsku převzít část kořisti. 2. října 1938 polská vojska vtrhla a obsadila Těšínsko, které dříve patřilo Československu .

Zpráva 2. průzkumného oddělení hlavního štábu polské armády říká: „Rozbití Ruska je základem polské Ostpolitik. Naše možná pozice se proto scvrkává na tento vzorec: kdo se zúčastní divize? Polsko nesmí zůstat pasivní v tomto výjimečném okamžiku historie. Úkolem je se předem dobře připravit, jak fyzicky, tak psychicky. Hlavním cílem je oslabit a rozdrtit Rusko.”

Zní vám to povědomě? Je to skoro déjà vu. Velmi brzy budeme mít německé tanky v hledáčku. Je to také déjà vu. Stejně jako jsou déjà vu přípravy na další vojenské tažení proti Rusku. A kolik takových případů v naší historii bylo? V 17. století museli být Poláci vyhnáni přímo z Kremlu. V 18. století švédského krále Karla XII., který mířil na Moskvu, zastavil v Poltavě car Petr. V 19. století se Napoleon dostal do Moskvy, ale naše válka s ním skončila v Paříži. Ve 20. století na nás Německo dvakrát zaútočilo, ve Velké vlastenecké válce, s podporou téměř celé Evropy. Skončili jsme s fašistickou spodinou v Berlíně. Ani 21. století už není poklidné. Západ se dlouho připravoval na boj s Ruskem a nyní eskalace pokračuje. Nikdo neví, kde se zastaví.

Pro Západ je Rusko předmětem závisti a touhy. Koneckonců vždy žili na úkor kolonií a vytvořili světový řád ve svůj prospěch. Nyní, když už prostě nejsou žádné suroviny k udržení někdejší životní úrovně „zlaté miliardy“, je jako zdroj těchto surovin potřeba Rusko. Obrazně řečeno, chtějí nás sežrat. Existence Ruska jako takového není v západní logice předvídána. Proto se už nebojuje za Ukrajinu, ale proti Rusku. Německá ministryně zahraničí Annalena Baerbock k tomu řekla: “Musíme udělat více pro obranu Ukrajiny, musíme udělat více s tanky.” Ale nejdůležitější a nejdůležitější je, abychom to dělali společně a nehráli si s osočováním v Evropě,

Řekla to, ale německé ministerstvo zahraničí okamžitě opravilo svého ministra, že Německo „není stranou konfliktu“, pokud jde o dodávky tanků na Ukrajinu. Země je ve válce s Ruskem, ale není zapojena do konfliktu. To zní jako dětská hádanka. Je ve válce, ale není stranou konfliktu. O který stát se jedná? Není stranou konfliktu, ale ve válce. Oni neví? To je Německo! A také Polsko. A Amerika, Británie a dokonce Švédsko. Takto můžete oklamat děti. Ale my nejsme děti!

Západ dodává Ukrajině stále sofistikovanější a těžší typy zbraní. Je tu jen jeden problém: Ukrajinci odcházejí. Tamní mobilizace se odedávna provádí pod nátlakem – popadnou každého, koho chytí na ulici. Navzdory tomu stále není v předních liniích žádný pokrok.

Západ se ale rozhodl, že nemůže prohrát. Jak má „zlatá miliarda“ žít bez surovin, které má nyní Rusko? Je čas přemýšlet o vyslání vlastních armád do předních linií. Začít bychom mohli například Poláky, kteří jsou nejarogantnější a mají nejnižší hodnotu. Samozřejmě je slíbená podpora a jejich podíl na kořisti. Tak nějak takhle.

Cestou prochází západ těmito Overtonovými okny velmi rychle. Od jednoho k druhému. A to, co se dříve zdálo nemožné, je nyní normou. Ale Rusko není připraveno jít pokorně na jatka. Jak si to představují? Kdybychom se takhle někdy v historii chovali, pak by tato země neexistovala ani na mapě světa. Ale existuje! A bude! Všichni by se tedy měli lépe připravit.

konec překladu

Overton Windows

Teorie Overtonova okna uvádí, že problémy jsou politicky žalovatelné po určitou dobu a že tento proces lze řídit. Problém přitom prochází různými „okny“, ve kterých je opatření nejprve vnímáno jako „nemyslitelné“ a poté jako „radikální“, poté se stává „přijatelným“ a poté se jeví

jako „užitečné“ a poté jako „populární“ a poté stát se „politikou státu“. Chci to ilustrovat na příkladu německých dodávek tanků.

Ještě před rokem bylo kvůli německé historii a strachu z jaderné války „nemyslitelné“, aby Německo dodalo Ukrajině tanky pro boj s Ruskem. Vzhledem k masivní medializaci byla tato otázka až s odstupem času považována za „radikální“ řešení, které mohou požadovat jen blázniví jestřábi. Pak se věci udály velmi rychle a média prezentovala dodávky tanků do Kyjeva jako „přijatelné“, aby pak byly prezentovány jako „rozumné“, otázka se stala „populární“ a najednou federální vláda schválila dodávku Leopardů a dodávky tanků na Ukrajinu. se stala minulostí „státní politiky“.

To má na mysli ruský komentátor, když například o nasazení polských vojáků proti Rusku říká: *„Cestou tam prochází Západ těmito Overtonovými okny velmi rychle. Od jednoho k druhému. A to, co se dříve zdálo nemožné, je nyní normou.“*

Právě jsme viděli, že to funguje u otázky dodávek tanků a pravděpodobně to brzy uvidíme i u otázky stíhaček pro Ukrajinu. Zda se toho dočkáme i při vysílání polských vojáků, se teprve uvidí.

Mimochodem, problém teorie Overtonova okna spočívá v tom, že proces se může také otočit a že „aktuální“ opatření se také může vrátit zpět. Proto je s teorií Overtonova okna důležité implementovat opatření, které se stalo „populárním“ médiu a politikou, jako „politikou státu“, než bude veřejnost odvedena od jiných záležitostí nebo z jiných důvodů změní názor a veřejná podpora jednoho opatření by mohla znovu ubývat.

Thomas Röper

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: